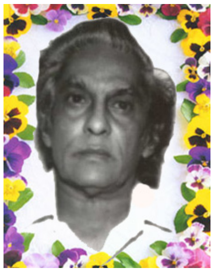

(గత సంచిక తరువాయి)

"**ప్లీజ్ యింకేమైనా** ఆదేశాలు వచ్చాయేమో అడగండి" చెప్పాడు యుగంధర్.

"ఎస్, ఇన్‌స్పెక్టర్. తర్వాత?" అడిగాడు ఐ.జీ.

"వాన్ ఎక్కి వెళ్ళిపోయిన వాళ్ళు ఒంటి గంటకి పది నిమిషాలుండనగా వెనక వీధిలోకి వెళ్ళి, వాన్ దిగి, గోడ దూకి, రహస్యంగా పోలీస్ స్టేషన్‌లోకి రావాలి. వీధిలో నిలబడి ఎవరైనా చూస్తూ వుంటే వాళ్ళకి కనిపించకూడదు. స్టేషన్‌లోకి వెళ్ళి తలుపుల వెనక, కిటికీల పక్కన బల్ల మూలల్లో నిలుచోవాలి. ఒంటి గంటకి పదినిమిషాలుండనగా వెనక వీధిలోకి వెళ్ళి, వాన్ దిగి, గోడ దూకి, రహస్యంగా పోలీస్ స్టేషన్‌లోకి రావాలి. వీధిలో నిలబడి ఎవరైనా చూస్తూ వుంటే వాళ్ళకి కనిపించకూడదు. ఒంటి గంటకి కొంతమంది స్టేషన్‌లోకి వచ్చి రైటర్ని పిస్తోలు చూపించి బెదిరిస్తారు. సరిగా ఆ సమయానికి మేము వాళ్ళ మీద పడి వాళ్ళని పట్టుకుని లాకప్‌లో పెట్టాలి. తరువాత ఏం చేయాలో ఛీఫ్ కమీషనర్ యిన్‌స్ట్రక్షన్ యిస్తామన్నారు" చెప్పాడు యిన్స్‌పెక్టర్.

ఐ.జి యీ విషయం చెప్పగానే యుగంధర్ నిట్టూర్చాడు. "ఒక ఉన్నత పోలీసు ఆఫీసర్ అందులోనూ గొప్ప సర్వీసు రికార్డు వున్న గిరిలాంటి ఉన్నత పోలీసు ఉద్యోగి పిరికివాడయిపోయి, శత్రువులకి లొంగి, దేశ ద్రోహం తలపెట్టాడంటే నా గుండె కుమిలిపోయింది. మన దేశానికి చెడ్డరోజులు వచ్చాయనుకున్నాను. ఇప్పుడు నా గుండె బరువు ఎంతో తగ్గిపోయింది. గిరి శత్రువులకి లొంగిపోలేదు. లొంగినట్లు నటిస్తూ వాళ్ళ పథకం తారుమారు చెయ్యడానికి తన ప్రయత్నం తను చేశాడన్న మాట" అన్నాడు యుగంధర్.

"యుగంధర్ నాకు ఒక చిన్న సందేహం కలుగుతోంది. ఈ శత్రు గూఢచారి వేసిన పథకం విజయవంతమయినా అంటే పోలీస్ స్టేషనలన్నీ వాళ్ళు హస్తగతం చేసుకున్నా, మిలటరీ బారెక్సు వాళ్ళ ఆధ్వర్యంలోకి పోయినా, నన్నూ, నా సహచరులైన మిగతా మంత్రులనీ బందీలు చేసినా, ఎంతకాలం యీ రాష్ట్రం వాళ్ళ చేతుల్లో అట్టే పెట్టుకోగలరు? కేంద్ర ప్రభుత్వం లేదా? క్షణాల మీద దేశంలో మిగతా ప్రాంతాలనించి సైనికుల్ని పంపరా! ఎంతకాలం పడుతుంది శత్రువుల్ని పట్టుకునేందుకు. చైనాది ఫూలిష్ పథకం కదూ!" అన్నాడు ముఖ్యమంత్రి.

యుగంధర్ పెదిమ విరిచాడు. "రైలు స్టేషన్, విమానాశ్రయం, రేడియోస్టేషన్ అన్నీ శత్రువుల హస్తగతం అవుతాయి అనుకోండి. కేంద్ర ప్రభుత్వం సైన్యాన్ని ఎలా యిక్కడ దింపుతుంది? యుద్ధానికి వస్తున్నట్లు సైన్యం తరలి రావాలి. ఆలోగా యిక్కడి ప్రజలు ప్రభుత్వం మీద తిరుగుబాటు చేశారనీ, ప్రజా ప్రభుత్వం స్థాపించారనీ ప్రచారం చేసి యీ రాష్ట్రం కేంద్రంలోంచి విడిపోయిందనిపించి, ఎవడో వాళ్ళ మాట వినే అతన్ని ముఖ్యమంత్రిగా నియమించి, ఆ ముఖ్యమంత్రి చైనా సైనిక సహాయం కోరాడని చైనా సైన్యాలని దింపుతాడు మన ఒడ్డున. ఇది సముద్రతీరాన వున్న పట్టణమని మరిచిపోకండి. అప్పుడు మన గడ్డమీద మనం చైనీస్ సైన్యంతో యుద్ధం చెయ్యాలి. మన సైనికులు మన పట్టణం మీద బాంబులు వెయ్యాలి. అసలే ప్రతి చిన్న విషయానికీ తగాదాపడి ఐకమత్యం పోగొట్టుకుని

యీ నది నాది, యీ కొండ నాది, యీ వంద గజాల భూభాగం మా రాష్ట్రానికి చెందినది, మా రాష్ట్రంలో పండినది మేమే తినాలి అంటూ విభేదాలు పెంచుకుని రాజకీయాలు కలుషితం చేసుకుంటున్నాం. అధికార దాహంతో మత్తెక్కి వున్నారు రాజకీయ వేత్తలు. ఎవరు ఎటు తిరుగుతారో, ఏయే రాష్ట్రాలు యీ అదను చూసుకుని కేంద్ర ప్రభుత్వానికి ఎదురు తిరుగుతాయో యెవరు చెప్పగలరు? అత్యవసర పరిస్థితులతో భారతజాతి విభేదాలు విస్మరించి ఏకమై శత్రువులని ఎదుర్కొంటుందన్న నమ్మకం వుందనుకోండి నాకు. ఒకవేళ జాతి, మత, భాషా, రాష్ట్ర విభేదాల వల్లా, స్వార్ధంతో అవివేకంగా కొంతమంది నాయకులు తప్పటడులు వేస్తే, అదే ప్రమాదం" అన్నాడు యుగంధర్.

ముఖ్యమంత్రి తల ఊపాడు. "అవును యుగంధర్ మీరు చెప్పింది నిజమే. ఈ అయిదేళ్ళలో మనం ఐక్యత కోల్పోయాం. దేశం విచ్ఛిన్నం కావటానికి విత్తులు నాటుతున్నాము. రాష్ట్రప్రభుత్వాలు పటిష్టంగా లేవు. రాజకీయవేత్తలు ప్రజల బాగోగుల గురించి శ్రద్ధ తీసుకోవడం లేదు. తమకి అధికారం ఎప్పుడు ఎలా వస్తుందా అని మంతనాలు ఆడుతూ కాలం వృధా చేస్తున్నారు. రాజకీయాలలో నీతి లేకుండా పోయింది. అందుకే యీ చైనా గూఢచారికి యింత ధైర్యం వచ్చింది. ఒక రాష్ట్రంలో తిరుగుబాటు వచ్చిందని ప్రచారం చేస్తే మిగతా రాష్ట్రాలలో కూడా తిరుగుబాట్లు వస్తాయని ఆశ కలిగి వుంటుంది. ఇప్పుడు యీ రాత్రి మన రాష్ట్రానికి కలగబోయే ప్రమాదం మీరు తప్పిస్తారని నాకు నమ్మకం వుంది. కానీ అది చాలదు. దేశమంతటా, దేశంలో అందరికీ తెలియాలి. ఎటువంటి ప్రమాదంలోంచి మనం బయటపడినదీ, పరిస్థితులు యిలాగే వుంటే దేశానికి ముందు ఎంతో ప్రమాదమనీ" అన్నాడు.

యుగంధర్ నవ్వాడు. "అది మీ బాధ్యత. మీరు రాజకీయ వేత్తలు. ఇతర రాజకీయవేత్తలతో సంప్రదించవలసింది మీరు. టయిం అవుతోంది. నేను వెళ్ళాలి" అన్నాడు.

"ఎక్కడికి?"

"ఐ.జి ఆఫీసుకి. అదే ఈ రాత్రి మా హెడ్ క్వార్టర్సు."

"మేము?"

"ఇక్కడే వుండండి. స్పెషల్ బ్రాంచి ఏజంట్లు పదిమంది మీ గది ముందు కాపలా వుంటారు" అని యుగంధర్ లేచి నిలబడ్డాడు.

టెలిఫోన్ గణగణ మోగింది.

"నాకే అయి వుంటుంది" అంటూ రిసీవర్ తీసుకున్నాడు యుగంధర్.

"యుగంధర్ గారా?"

"అవును."

"మీ అసిస్టెంటు రాజు మాట్లాడతాడు."

"హలో! సర్. నేను రాజుని. ఆర్ ఫర్ రాష్, ఏ ఫర్ ఏక్షన్, జె ఫర్ జూనియర్, యు ఫర్ యువర్" అన్నాడు రాజు అవతలనుంచి.

24

అది చాలా పెద్దగది. కప్పు యిరవై అడుగుల ఎత్తున వుంది. రామానుజం భార్య ఎలైస్, హీరాలాల్ కొడుకు శోభన్, మేజర్ రమాకాంత్ ప్రియురాలు మాలిని, కమీషనర్ గిరి కొడుకు రమేష్, పార్ధసారధి కూతురు సుజాత నేల మీద కూర్చున్నారు. వాళ్ళ చేతులూ,

కాళ్ళూ గట్టిగా కట్టబడి వున్నాయి. వాళ్ళకి కాస్త దూరంలో రాజు కూర్చుని వున్నాడు. అతని చేతులూ, కాళ్ళూ నైలాన్ తాళ్ళతో బిగించి వున్నాయి. చైనీస్ గూఢచారి, అతని పక్కన మరో యిద్దరూ వున్నారు ఆ గదిలో.

"మిమ్మల్ని యిలా తాళ్ళతో కట్టవలసి వచ్చినందుకు చాలా విచారిస్తున్నాను. తప్పనిసరి అయింది. నా పథకం సాఫీగా సాగితే యీ రాత్రి మూడు గంటలకి మిమ్మల్నందర్నీ విడిచిపెడతాను. మీ యిళ్ళకి మీ బంధువుల దగ్గరికి పంపిస్తాను. అంతవరకూ ఓపిక పట్టమని కోరుతున్నాను." ఆ గూఢచారి చెబుతుండగా గదిలోకి యింకో యిద్దరు వచ్చారు. వాళ్ళ చేతుల్లో ఒక చిన్న పెట్టె, ఒక నిచ్చెన వున్నాయి.

వాళ్ళు నిచ్చెన వేసి పైకి ఎక్కి కప్పులో రెండు మేకులు కొట్టి యేదో తగిలించి, దానికి ఎలక్ట్రిక్ తీగలు బిగించారు. "రాజూ! అదేమిటో తెలుసా?" అడిగాడు చైనీస్ గూఢచారి.

రాజు తల వూపాడు.

"దానికి పక్కన గడియారం కనిపిస్తోందా? ఎన్ని గంటలకి సెట్ చేశాము?"

"మూడు గంటలకి."

"ఆ ఎలక్ట్రిక్ తీగ ఎందుకో చెపుతాను విను. మా పథకం నిరాటంకంగా సాగితే, నేను చెప్పగానే ఈ గది బయట కాపలా వుండే మనిషి స్విచ్ ఆఫ్ చేస్తాడు. స్విచ్ ఆఫ్ చేస్తే డిస్కనెక్టు అవుతుంది. అప్పుడు గడియారం ఆగిపోతే, మూడు గంటలు కాకపోతే "బాంబు పేలదు."

రాజు తల ఊపాడు.

"నా పథకం తారుమారు అయితే,.? "

"కావడానికి వీలులేదు. అయితే యుగంధర్ వల్ల అవ్వాలి. నేను నా మనిషికి స్విచ్ ఆఫ్ చెయ్యమని చెప్పడానికి వీలుండదు. స్విచ్ ఆఫ్ చెయ్యకపోతే సరిగా మూడు గంటలకి బాంబు పేలుతుంది. బాంబు పేలితే మీరంతా యేమవుతారో తెలియదు."

"తెలుసు" అన్నాడు రాజు.

"ఇదిగో టెలిఫోన్. యుగంధర్ గారికి ఫోన్ చేసి ఈ విషయం వివరంగా చెప్పండి."

రాజు తల వూపాడు. ఆ చైనీస్ గూఢచారి యుగంధర్ నెంబర్ తిప్పాడు.

"నేను రాజుని, ఆర్ ఫర్ రేష్" తన గుర్తు చెప్పాడు యుగంధర్‌కి.

"ఎస్. నువ్వు నా అసిస్టెంటు రాజువేనని నమ్ముతున్నాను. ఏమిటి?" అడిగాడు యుగంధర్.

"నన్ను, ఎలైస్‌నీ, శోభన్నీ, రమేష్‌నీ, సుజాతనీ, మాలినినీ చేతులూ, కాళ్ళూ కట్టేసి ఈ గదిలో పడేశారు. పైన కప్పులో టైంబాంబు పెట్టారు. మూడు గంటలకి బాంబు పేలే ఏర్పాటు చేశారు. బాంబు పెట్టడం, కంట్రోలు స్విచ్ గది బయట పెట్టడం నేను చూశాను" చెప్పాడు రాజు.

"అయితే?" అడిగాడు యుగంధర్.

"మీకీ విషయం చెప్పమన్నాడు. మమ్మల్ని బందీ చేసిన ఆ గూఢచారి మీతో మాట్లాడతాడట" అన్నాడు రాజు.

రాజు ఆ మాట చెప్పగానే క్లిక్ మన్నది టెలిఫోన్. డిస్‌కనెక్ట్ అయింది.

యుగంధర్ రిసీవర్ పెట్టేశాడు.

"మీరు యిక్కడ వున్నారని శత్రువులకి ఎట్లా తెలుసు?" అడిగాడు ఐ.జి.

"తెలియదు. నా యింటికి వచ్చే టెలిఫోన్ కాల్స్ ఇక్కడి టెలిఫోన్‌కి కనెక్టు చేసే ఏర్పాటు చేశాను. నేను నా కన్సల్టింగ్ రూంలో వున్నాననే వాళ్ళు అనుకుంటున్నారు."

"ఈ కాల్ ఎక్కణ్ణించి వచ్చిందో కనుక్కునే ఏర్పాటు చెయ్యలేదా మీరు?" అడిగాడు హోం మంత్రి.

"చేశాను. కాని ప్రయోజనం వుండదనుకుంటాను. కాల్ ట్రేస్ చేసేలోపున డిస్కనెక్టు అయింది. ఇది క్రాస్ బార్ ఆటోమేటిక్ ఎక్స్‌ఛేంజ్."

"వాళ్ళందరినీ ఒక గదిలో బంధించారనీ, మూడు గంటలకి పేలేటట్లు టైంబాంబు ఏర్పాటు చేశారనీ మీకు చెప్పడం దేనికి?" అడిగాడు ముఖ్యమంత్రి.

"నన్ను బెదిరించడానికి. రాజు ప్రాణం బలికాకుండా వుండేందుకు నేను వాళ్ళకి సహాయం చేస్తానని" అన్నాడు యుగంధర్. తల వంచుకుని మాట్లాడాడు. గొంతు జీరపోయింది.

"యుగంధర్ ఈ చైనీస్ గూఢచారి పథకం సాగకుండా మనం అడ్డుపడితే ఆ గదిలో వున్న వాళ్ళందరూ, పోలీసు కమీషనర్ కొడుకు, మీ అసిస్టెంటు రాజు కూడా మరణిస్తారు కదూ" అడిగాడు ముఖ్యమంత్రి.

యుగంధర్ చివాలున లేచి నిలబడ్డాడు. "అవును. వాళ్ళంతా చస్తారు బాంబు పేలి తలలు బద్దలయి, పేగులు బయటికి వచ్చి, కాళ్ళూ, చేతులూ విరిగి, కప్పు మీదపడి చస్తారు. ఏం చెయ్యమంటారు? నా అసిస్టెంటు రాజు చస్తాడనీ, పోలీస్ కమీషనర్ కొడుకు ప్రాణం పోతుందనీ ఈ రాష్ట్రాన్ని ఆ చైనీస్ గూఢచారికి అప్పచెప్పమంటారా! చెప్పండి. ఏం చెయ్యమంటారో చెప్పండి" బిగ్గరగా అరిచాడు. రెండు చేతులతో బల్లమీద గుద్దాడు.

యుగంధర్ మానసిక క్షోభలో వున్నాడని అందరికీ తెలుసు. రాజుమీద యెంత ప్రేమవున్నా దేశం కోసం రాజుని బలివ్వడానికి సిద్ధపడ్డాడని గ్రహించారు అందరూ.

"సారీ యుగంధర్" అన్నాడు ముఖ్యమంత్రి లేచి వెళ్ళి యుగంధర్ చేతులు పట్టుకుని.

"దటీజ్ ఆల్ రైట్. మన దేశ స్వాతంత్ర్యం కాపాడుకునేందుకు యెంత మంది తమ ప్రాణాలు అర్పించలేదు యిదివరలో. ఇక ముందు ఎంతమంది తమ ప్రాణాలు త్యజించవలసి వస్తుందో. దేశం కోసం నా ప్రాణం యివ్వడానికి నేను ఎప్పుడూ సిద్ధమే. వాళ్ళందరినీ వొదిలేసి ఆ బాంబువున్న గదిలో నన్ను పెడతానంటే సంతోషంతో ఒప్పుకుంటాను" అంటున్నాడు యుగంధర్.

"తెలుసు యుగంధర్. తెలుసు" అన్నాడు హోంమంత్రి. అంతలో టెలిఫోన్ మళ్ళీ మోగింది. యుగంధర్ రిసీవ్ తీసుకున్నాడు.

"యుగంధరా!?"

" యుగంధర్ హియర్."

"రాజు చెప్పిన విషయాలు విన్నారుగా."

"ఆఁ."

"ఆ టైం బాంబుకి కంట్రోలు స్విచ్ ఒకటి ఏర్పాటు చేశాను. అది నా యింటికి ఓ ఫర్లాంగు దూరంలో వున్నది. మూడు గంటల లోపున - మూడు గంటలకి సర్క్యూట్ కంప్లీట్ అయి బాంబు పేలే లోపున - ఆ స్విచ్ నొక్కితే బాంబు పేలదు. అంటే రాజూ, మిగతావాళ్ళూ బతుకుతారు."

"అలాగా!"

"యుగంధర్. వాళ్ళ ప్రాణాలు నా చేతుల్లో లేవు. మీ చేతుల్లో వున్నాయి. వాళ్ళు చచ్చేదీ, బతికేదీ మీరు నిర్ణయించగలరు."

"ఎలా?"

"మూడు గంటలలోపున కంట్రోల్ స్విచ్ దగ్గర వున్న మా మనిషికి టెలిఫోన్ చేసి స్విచ్ ఆఫ్ చెయ్యమని నేను చెప్పాలి. నేను అలా చెప్పాలంటే నా పథకం జయప్రదం కావాలి. ఎవరూ నాకు అడ్డు రాకూడదు."

"అలాగా!"

"యుగంధర్ మీరు సామాన్య అపరాధ పరిశోధకులు కారని నాకు తెలుసు. మంత్రులు, గవర్నరులు, ఉన్నతోద్యోగులు మీకు స్నేహితులనీ, మీ సలహాలకి విలువ యిచ్చి పాటిస్తారనీ తెలుసు నాకు."

"అయితే?" అడిగాడు యుగంధర్.

"ఈ రాత్రి పన్నెండు గంటలలోపున, పదకొండున్నర తర్వాత ముఖ్యమంత్రి తన కాబినెట్ మంత్రులందరితో గవర్నరు భవనంలో సమావేశం అయ్యే యేర్పాటు చెయ్యండి. ఒంటి గంటవరకు వాళ్ళు అక్కణ్ణించి కదలకూడదు."

"ఎందుకు?" అడిగాడు యుగంధర్.

"ఎందుకు అనే ప్రశ్న అడగకూడదు. వాళ్ళెవరికీ ప్రాణాపాయం కలగదని హామీ యిస్తున్నాను. మీ నించి ఈ సహాయం అవసరం కాబట్టి మిమ్మల్ని విడిచిపెట్టాను. లేకపోతే రజుతో బాటు మీరూ నా బందీగా వుండేవారు."

"వాళ్ళందరినీ గవర్నరు భవనంలో సమావేశపరిస్తే ఏమిటి ప్రయోజనం?" అడిగాడు యుగంధర్.

"మీకేం ప్రయోజనమనా?! రాజు, మిగతా వాళ్ళూ బతుకుతారు. అంతకన్నా యేం ప్రయోజనం కావాలి. రాజు ప్రాణం రక్షించేందుకు ఈ మాత్రం చెయ్యలేరా?"

"చేస్తాను" అన్నాడు యుగంధర్.

"థాంక్యూ. మళ్ళీ మీకు ఫోన్ చెయ్యను. ఈసారి మిమ్మల్ని ప్రత్యక్షంగా కలుసుకుంటాను" క్లిక్‌మన్నది టెలిఫోన్.

యుగంధర్ బరువుగా ఊపిరి వొదిలి రిసీవర్ పెట్టేశాడు.

25

టెలిఫోన్ తీగలు తెంపేసి, రిసీవర్ బద్దలు కొట్టాడు చైనీస్ గూఢచారి.

"మిస్టర్ రాజు మీరు యుగంధర్ అసిస్టెంటని నేను మరిచిపోలేదు. చీపురు పుల్ల చేతికి చిక్కితే వీళ్ళందరినీ విడిపించి యిక్కణ్ణించి పారిపోగల సమర్థుడివి నువ్వు. అది నాకు తెలుసు. అందుకే ఈ గదిలో ఒక్క వస్తువూ లేకుండా చేశాను. టెలిఫోన్ తీసేశాను. నేనూ వెళ్ళిపోతాను. మళ్ళీ నేను నిన్ను చూసేదీ లేనిదీ మీ యుగంధర్ ప్రవర్తన మీద ఆధారపడి వుంటుంది. విష్ యు గుడ్ లక్" అని యిద్దరు అనుచరులతో వెళ్ళిపోయాడు ఆ చైనీస్ గూఢచారి.

నెమ్మదిగా తలుపు మూసుకున్నది. తలుపు మూసుకుంటున్నప్పుడు చూశాడు రాజు. అది రెండంగుళాల మందం వున్న వుక్కు తలుపు. ఆ గదిలోంచి బయటపడడం అసాధ్యమని తెలుసుకున్నాడు. అయినా తన ప్రయత్నం తను మానుకోకూడదు. ఆ గదిలో వున్న వాళ్ళందరూ కళ్ళప్పగించి రాజుని చూస్తున్నారు ఆశతో. రాజు తన కాళ్ళతో తలుపుని తన్నాడు.

"ఇది వుక్కు తలుపు, మీ కాళ్ళు నెప్పి పుడతాయిగాని తలుపు కదలదు" అన్నాడు కమీషనర్ గిరి కొడుకు రమేష్.

"తలుపు కదులుతుందని కాదు. బయట ఎవరన్నా కాపలా వున్నారేమో తెలుసుకునేందుకు."

"ఇప్పుడేం చేద్దాం?" అడిగాడు రమేష్.

"ఏదో చేద్దాం. నువ్వు నా అసిస్టెంటువి. నువ్వూ నేనూ కలిసి ఆపదలో వున్న మనందరినీ రక్షించుకోవాలి."

"ఏం చెయ్యాలో చెప్పండి" అడిగాడు రమేష్.

"నా చేతులు వెనక్కి విరిచి కట్టేశారు. నీ చేతులూ అలాగే కట్టేశారు. దొర్లుకుంటూ నువ్వు నా కాళ్ళు దగ్గరికిరా. నా కుడికాలుకున్న బూట్స్ హీల్స్‌ని నీ కాళ్ళతో గట్టిగా తొయ్యి. పక్కకి జరుగుతుంది. ఆ హీల్ కింద చిన్న కత్తి స్క్రూతో బిగించి వుంటుంది. ఆ కత్తిని పక్కకి లాగు. బయటికి వస్తుంది. ఆ కత్తికి నీ చేతులకున్న కట్లు ఆనించి పెట్టి పైకీ, కిందికీ రుద్దు. కట్లు తెగుతాయి. తరువాత ఆ కత్తితో మా అందరి కట్లూ కోసెయ్యి" చెప్పాడు రాజు.

రమేష్ గబగబా రాజు పడుకున్న చోటికి దొర్లుకుంటూ వెళ్ళాడు. జరిగి జరిగి రాజు కాళ్ళ దగ్గర చేతులు పెట్టాడు. బూట్సు హీల్ తోశాడు. కదలలేదు. ఇంకా బలంగా తోశాడు కదలలేదు, బలమ్మతా పెట్టి తోశాడు. అయినా కదలలేదు. "కదలలేదండీ" అన్నాడు.

"రెండో కాలు హీల్సు తోసి చూడు" చెప్పాడు రాజు.

రమేష్ ఆ హీల్సు బలంగా తోశాడు. పక్కకి కదిలింది.

"వేళ్ళతో తడిమి చూడు. కత్తి నీ వేళ్ళకి తగులుతుంది."

"కనిపించింది. పక్కకి లాగాను."

"వెరీగుడ్ నీ చేతికట్లు కోసేసుకో" చెప్పాడు రాజు.

రమేష్ తన చేతులుకున్న కట్టు కత్తిమీద పెట్టి కిందికీ, పైకి రాయడం ప్రారంభించాడు. కట్లు తెగలేదు సరికదా రక్తం ప్రవాహంగా కారుతోంది.

"ఒద్దు. నేను ప్రయత్నిస్తాను" అన్నది ఎలైస్.

"కత్తి చాలా చిన్నదండీ. పెద్దవాళ్ళ చేతులకి హీల్ అడ్డం వస్తుంది. కొంచెం రక్తం కారితే ఏమవుతుంది" అన్నాడు రమేష్.

"వెరీగుడ్! గో ఆన్" అన్నాడు రాజు.

(ముగింపు వచ్చేసంచికలో)

Post your comments